

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Gž.14/05

Brčko, 08.02.2005. godine

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Jusufović Mirze, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Gligorević Ruže, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja DOO A. P., zastupanog po zakonskom zastupniku M. R., a isti po punomoćniku M. R.1, advokatu iz B., protiv tuženog J. B. iz B., zastupanog po punomoćniku J. V., advokatu iz B., radi smetanja posjeda, odlučujući o žalbi tužitelja protiv rješenja Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.363/04-I od 02.12.2004. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.02.2005. godine donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba tužitelja se odbija i rješenje Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.363/04-I od 02.12.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.363/04-I od 02.12.2004. godine odbijen je tužitelj sa tužbenim zahtjevom kojim je tražio da se utvrdi da je tuženi istog zasmetao u mirnom i faktičkom posjedu poslovnih prostorija – kancelarija koje se nalaze na spratu poslovnog objekta tužitelja u B., ul..., na taj način što je dana 19.06.2004. godine na vratima koja služe za ulaz u kancelariju direktora i kancelariju računovodstvenih radnika promijenio bravu i sve ključeve zadržao za sebe, pa se dosljedno tome tuženom nalaže da uspostavi predašnje posjedovno stanje tužitelja na ovim poslovnim prostorijama na taj način što će direktoru tužitelja predati ključeve od postavljene brave, a da se u protivnom obavezuje da trpi da tužitelj izvrši promjenu brave na istim vratima, kao i da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka, sve to u roku od 8 dana pod prijetnjom mjera predviđenih Zakonom o izvršnom postupku. Istom presudom tužitelj je obavezan da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 400,00 KM.

Navedeno rješenje žalbom pobija tužitelj zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijano rješenje preinači tako da se tužbeni zahtjev tužitelja usvoji, a tuženi obaveže na naknadu troškova postupka.

U odgovoru na žalbu tužitelja tuženi je istakao da su žalbeni navodi tužitelja neosnovani, jer pobijano rješenje nije doneseno uz bitne povrede na koje tužitelj ukazuje, a prvostepeni sud je donoseći odluku kojom tužbeni zahtjev tužitelja odbija, na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primijenio materijalno pravo.

Nakon što je pobijano rješenje ispitao u granicama propisanim odredbom člana 292. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01 i 6/02) ovaj sud je odlučio kao u izreci, a iz slijedećih razloga:

Tužitelj u ovom sporu, odnosno DOO A. – P. iz B. traži posjedovnu zaštitu u odnosu na tuženog zato što je tuženi, kako to proizlazi iz tužbenog zahtjeva i navoda u postupku, dana 19.06.2004. godine na vratima koja služe za ulaz u dvije kancelarije (kancelariju direktora i kancelariju računovodstvenih radnika) promijenio bravu (naložio je radniku tužitelja da promijeni uložak brave) pa je nove ključeve zadržao za sebe, te tužitelj odnosno radnici istog (direktor i računovodstveni radnici) ne mogu nesmetano koristiti navedene kancelarije za izvršavanje radnih zadataka.

Odredbom člana 119. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH " broj 11/01 i 8/03) propisano je da posjednik ima pravo na zaštitu od protivpravnog uznemiravanja ili oduzimanja posjeda (smetanje posjeda) a za uspješnu posjedovnu zaštitu nužno je utvrditi dvije faktičke činjenice: posljednje stanje posjeda tužitelja i smetanje tog postojećeg stanja od tuženog, kako to propisuje odredba člana 122. stav 1. istog Zakona.

U konkretnom slučaju tužitelj kao pravno lice ima posjed na stvarima koje su njegova sredstva (poslovna zgrada u B. je njegovo osnovno sredstvo) pa dakle kao posjednik iste ima pravo i na posjedovnu zaštitu. Međutim, prema podacima Registarskog odjela Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH, osnivači DOO A. – P. iz B. su B. R. i tuženi (iznos udjela istih u osnovnom kapitalu je jednak) a prema registarskom listu (obrazac broj 7 list broj 5) osnivačima pripadaju ovlaštenja bez ograničenja. Cijeneći ovu činjenicu kao i činjenice utvrđene u prvostepenom postupku, ovaj sud nalazi da nije ispunjena druga pretpostavka za posjedovnu zaštitu tužitelja, odnosno činjenica da je tuženi smetao tužitelja u posljednjem mirnom i faktičkom posjedu poslovne zgrade. Naime, prije svega tuženi kao saosnivač ima ovlaštenja bez ograničenja što isključuje element protivpravnosti, u preduzimanju bilo koje radnje u preduzeću koja je u granicama njegovih ovlaštenja. Osim toga i utvrđena činjenica u prvostepenom postupku da se jedan od ključeva sporne kancelarije uvijek nalazi u prostorijama ovog pravnog subjekta, na mjestu dostupnom svima, po ocjeni ovoga suda ukazuje da tuženi svojim radnjama (promjenom uložka brave na vratim sporne kancelarije) nije zasmetao tužitelja u posljednjem mirnom i faktičkom posjedu poslovne zgrade, odnosno konkretne kancelarije. Tužitelj se, naime, po ocjeni ovog suda nalazi u posjedu sporne kancelarije jer nije spriječen navedenom radnjom tuženog u slobodnom pristupu kancelariji, obzirom da je kako je navedeno, jedan ključ sporne kancelarije u svako vrijeme dostupan svim radnicima tužitelja (činjenica koju je tuženi određeno naveo u iskazu kao stranka i koja nije dovedena u sumnju odnosno osporena prigovorom tužitelja na njegov iskaz).

Obzirom da ovaj sud, prema utvrđenom činjeničnom stanju takođe nalazi da u radnjama tuženog nema elemenata smetanja posjeda tužitelja DOO A. – P. iz B., prvostepeni sud je pravilnom primjenom materijalnog prava odbio tužitelja sa tužbenim zahtjevom, a kako nije osnovan ni žalbeni prigovor tužitelja pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je prvostepeni sud u postupku utvrdio sve relevantne činjenice za donošenje odluke i kako prvostepena presuda nije donesena uz bitne povrede na koje ukazuje tužitelj (činjenica da je prvostepeni sud odredio zahtjev u ovom sporu i kao zahtjev zakonskog zastupnika, ne čini pobijanu presudu nerazumljivom, nejasnom i protivriječnom, jer je prvostepeni sud utvrdio da u radnjama tuženog nema elemenata smetanja posjeda i u odnosu na tužitelja kao pravno lice) valjalo je na osnovu odredbe člana 307. tačka 2. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH odlučiti kao u izreci rješenja.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Jusufović Mirza